

РЕШЕНИЕ

№ 4582

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 20.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7804** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 197, ал. 2, във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Д. Танин, със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], с посочен адрес за призоваване и съобщения: [населено място], кв. Борово, [жилищен адрес] срещу Решение № ПО-78/19.07.2021 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) – С., с което е оставено без уважение иницираното от дружеството оспорване на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С210022-023-0001849/30.06.2021г. на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК.
Според жалбоподателя решението е незаконосъобразно, тъй като в него не се съдържат аргументи, доказващи необходимостта от направеното обезпечение. Твърди, че публичният изпълнител не е изложил мотиви, които да основават обезпечителната нужда предвид изискванията на чл. 195, ал. 2 ДОПК, като по този начин не е спазена формата на акта, съгласно чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК. В този аспект оспорващият твърди, не било изяснено защо органът по приходите е преценил, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде невъзможно или затруднено. Акцентира, че наложената обезпечителна мярка надхвърля обезпечителната нужда и значително затруднява търговската дейност на дружеството, с оглед на което същата се явява непропорционална. В писмени бележки се доразвива защитната теза за незаконосъобразност на обжалваното решение, обоснована с твърдения за нарушени

принципи в административния процес – на съразмерност, законност и „добра администрация“. Претендира се отмяна на решението на Решение № ПО-78/19.07.2021 г. и отмяна на потвърденото с него ПНПОМ, ведно с присъждане на направените в настоящото производство разноски.

Ответникът - директорът на ТД на НАП – С., чрез юрк. П., в писмено становище и допълнително в с.з. излага доводи за неоснователност на жалбата и законосъобразност на издадените административни актове. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

С Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221121002369-039-001/24.06.2021 г. е направено предложение до публичния изпълнител да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване на задълженията на [фирма], които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 22221121002369-020-001/21.04.2021 г. Посочен е очакваният размер на задължението – 45579,50 лв. в това число главница – 38 070,54 лв. и лихва в размер на 7508,96 лв., изчислена към 23.06.2021 г. Въз основа на искането, на 30.06.2021 г. от старши публичен изпълнител при ТД на НАП - С., Г. Ш., е издадено процесното ПНПОМ, с което е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се [фирма] и [фирма] за сумата от 45 579,50 лв. Същото е мотивирано с това, че ще се затрудни събирането на публично вземане в предполагаем размер на задължението от 45 579,50 лв. /четиридесет и пет хиляди петстотин седемдесет и девет лева и петдесет стотинки /- в това число главница – 38 070,54 лв. и лихва в размер на 7508,96 лв.

Срещу ПНПОМ е подадена жалба по административен ред, доводите в която са идентични с тези, релевираны в настоящото производство.

Директора на ТД на НАП - С. е разгледал жалбата и приложените към административната преписка доказателства, в резултат на което с Решение №ПО-78/19.07.2021 г. е потвърдил ПНПОМ, намирайки го за законосъобразно постановено.

В решението са изложени са мотиви, че налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство и се развива успоредно с образувано ревизионното производство. То е проявление на засилената грижа на закона към защитата на публичния интерес, предвид факта, че тези мерки се налагат във фазата на процеса, когато все още задължението не е ликвидно и изискуемо, но в същото време е дадена законова възможност на органа по приходите при установяване на обстоятелства по чл. 121, ал. 1 ДОПК да предприеме мерки за предварително обезпечаване на вземанията, какъвто е и настоящият случай. Административният орган е приел, че налагането на предварителните обезпечителни мерки е необходимо, тъй като не са налице данни за налични и индивидуализирани активи на жалбоподателя /недвижими имоти, МПС/ППС/, които да се използват за обезпечение на бъдещите задължения, а очакваният размер на задълженията е в големи размери - 45 579,50 лв. (главница и лихви). В оспореното решение са изложени допълващи мотиви досежно необходимостта от налагане на обезпечителните мерки., Посочено е още, че при предприемане на действия по предварително обезпечение публичният

изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение размера на предполагаемото задължение. Изяснена е правната възможност за замяна на наложените обезпечителни мерки с друго равностойно обезпечение по реда на чл. 199 ДОПК, възможността дружеството да предложи пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, както и законовата възможност съгласно чл. 229 ДОПК за разрешаване на неотложни плащания. Законосъобразността на ПНПОМ е разгледана и в светлината на принципа за съразмерност съгласно чл. 6, ал. 5 АПК, който според органът не е нарушен, доколкото е спазено изискването на чл. 195, ал. 7 ДОПК. В тази връзка възраженията на жалбоподателя са преценени като неоснователни.

При тази фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от лице, имащо интерес от обжалване и при изчерпан административен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК административен орган и в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт, а именно - потвърденото ПНПОМ.

Основанията за отмяна на наложената обезпечителна мярка са уредени в чл. 197, ал. 3 ДОПК. Съобразно посочената разпоредба основанията за отмяна на обезпечителната мярка са както следва: 1. ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2. ако не съществува изпълнително основание или 3. ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

В конкретния случай видно от представените доказателства не е налице първото условие, а именно не са представени обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа по чл. 197, ал. 3 ДОПК.

Не е налице и втората предпоставка, а именно съществува особена хипотеза, предвидена в чл. 121, ал. 1 ДОПК, регламентиращ възможност за налагане на предварителна обезпечителна мярка при висящо ревизионно производство. Именно в тази хипотеза е издадено процесното ПНПОМ. Съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки. Упражняването на това административно правомощие е обусловено от наличието на следните предпоставки: 1. Мерките да са обосновани с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето; 2. Вследствие на евентуалното извършване на такива сделки, събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски да има вероятност да бъде невъзможно или значително затруднено. Наличието на тези предпоставки се оспорва от дружеството.

Според възприетото в съдебната практика тълкуване на чл. 121, ал. 1 ДОПК изпълнението на публичното задължение е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно активи, които да служат като средство за събирането му. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар

стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване т. е. те не са ликвидни.

В случая не се установява, както и не са представени доказателства жалбоподателят да притежава друго имущество, освен банкови сметки, по които е наложена ПОМ. За да пристъпи към налагането на посочената обезпечителна мярка, публичният изпълнител е приел, че няма данни за налични други активи, които биха обезпечили бъдещите задължения на дружеството. Извършени са дължимите процесуални действия по установяване на притежаваните ДМА. Събрани са данни за имущественото състояние на ревизираното лице и е направен обоснован извод за липса на активи. Освен това, наложена е предварителна обезпечителна мярка върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Жалбоподателят, след наложените мерки, е в състояние да извършва търговска дейност, да получава материални приходи от нея и след съответното разрешение да извършва неотложни плащания с цел обичайната си търговска дейност.

Неоснователно е възражението, че обезпечителната мярка надхвърляла обезпечителна нужда. Съдът съобрази, че в хода на настоящото производство бе представен като писмено доказателство Ревизионен акт № Р-22221121002369-091-001/06.12.2021 г., с който на жалбоподателя са установени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС и ЗКПО в общ размер на 69 418,03 лв., която сума значително надхвърля очакваното публично вземане, за обезпечаването на което е наложен запор върху наличните и постъпващи суми в банковите сметки на ревизираното лице. Във връзка с възраженията в писмените бележки на процесуалния представител на дружеството, следва да се посочи, че въпросът относно първоизточникът на установените с РА публични задължения е неотносим към законосъобразността на ПНПОМ и не следва да бъде обсъждан в настоящото производство.

Като цяло изложените в жалбата, писмените бележки и поддържаните в с.з. доводи, показват неразбирането на жалбоподателя, че производството по обезпечаване на публични задължения е самостоятелно, охранително производство, което се развива отделно и независимо от производството по тяхното установяване. Поради това и материалноправните предпоставки за издаване на приключващите ги актове – РА и ПНПОМ, са различни.

Неоснователно и е възражението за изтекъл срок от 4 месеца. Този срок е относим към удължаването на срока на наложени ПОМ, какъвто не е конкретният казус.

Без връзка с делото са и възраженията за липса на компетентност на лицата по чл. 279, ал. 2 ДОПК. Настоящото производство не е административнонаказателно и не приключва с наказателно постановление, каквото очевидно е разбирането на жалбоподателя предвид изложените аргументи в писмените бележки по делото.

Неоснователни са и доводите във връзка с нарушаване на установените в АПК правни принципи и конкретно принципът за съразмерност, прокламиран в чл. 6, ал. 5 от цитирания кодекс. Негово проявление са разпоредбите на чл. 195, ал. 7 и чл. 197, ал. 3 ДОПК в контекста на основанията по чл. 121, ал. 1 ДОПК, които съдът намира, че не са нарушени. В тази връзка следва да се отчете и балансът между частния интерес и защитата на публичния такъв, именно във връзка с който е наложено процесното ПНПОМ.

В обобщение на изложеното съдът намира, че в хода на налагане на предварителните

обезпечителни мерки не е допуснато нарушение на процесуалните правила. Оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон и неговата цел. При постановяване на процесното постановление и потвърждаващото го решение са били налице всички законови предпоставки на чл. 121, ал. 1 ДОПК. При определяне на техния вид и обем са съобразени размера на предполагаемото задължение, имущественото състояние на ревизираното лице, обезпечителната нужда, както и доколко налагането на обезпечителни мерки ще затрудни дейността на ревизираното лице. Ето защо жалбата като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение, а оспореното решение - потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 100 (сто) лева, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ПО-78/19.07.2021 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С210022-023-0001849/30.06.2021г. на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Д. Танин, със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], да заплати на Националната агенция за приходите разноски за настоящата инстанция в размер на 100 (сто) лева.

На основание чл. 197, ал. 4, във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: